

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2017 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca:	SSO Łucja Oleksy-Miszczuk
Protokolant:	sekr. sądowy Wioleta Motyczka

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2017 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa R. B.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę i rentę

1) zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej

w W. na rzecz powoda R. B. kwotę 106.000 (sto sześć tysięcy) złotych z odsetkami:

- od kwoty 56.000 (pięćdziesiąt sześć tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami

za okres od 22 sierpnia 2013 roku do 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku;

- od kwoty 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami za okres

od 3 marca 2015 roku do 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku;

- od kwoty 40.000 (czterdzieści tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami

za opóźnienie od dnia 8 grudnia 2016 roku;

2) zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej

w W. na rzecz powoda R. B. rentę z tytułu utraconych dochodów w kwocie po 288.00 (dwieście osiemdziesiąt osiem) złotych miesięcznie płatnych z góry do 10-go dnia każdego miesiąca począwszy od października 2016 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek opóźnienia w płatności;

3) w pozostałej części powództwo oddala;

4) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.817 (cztery tysiące osiemset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

5) nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego

w Gliwicach kwotę 4.699,73 (cztery tysiące sześćset dziewięćdziesiąt dziewięć 73/100) złote tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 sierpnia 2015r. powód R. B. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) SA w W. kwoty 66.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w wypadku z dnia 24 kwietnia 2013r. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi co do kwoty 56.000zł od dnia 22 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty oraz co do kwoty 10.000zł od dnia 3 marca 2015 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód podał, że w dniu 24 kwietnia 2013r. uległ wypadkowi samochodowemu, którego sprawca był ubezpieczony przez pozwanego. Powód dokonał zgłoszenia szkody, a pozwany uznał swoją odpowiedzialność i wypłacił powodowi: 34.000zł tytułem zadośćuczynienia, 4.320zł tytułem zwrotu kosztów opieki, 1012,01 zł tytułem kosztów leczenia i 5.967,01zł tytułem zwrotu utraconego dochodu oraz zwrot innych kosztów. Powód podał, że w wyniku wypadku doznał otwartego III wielołamowego złamania prawego podudzia z przemieszczeniem z rozległą raną szarpaną przyśrodkowej strony podudzia prawego z uszkodzeniem mięśni i powęzi i oderwaniem mięśni od kości i dustalnie przerwana ciągłością. Był w związku z tym kilkakrotnie hospitalizowany, przeszedł wiele zabiegów operacyjnych, łącznie z przeszczepem skóry. Podniósł iż wypadek spowodował w jego życiu wiele negatywnych zmian. Na jego krzywdę największy wpływ ma fakt, iż nie może on, jak przed wypadkiem, prawidłowo opiekować się żoną, która od lat choruje na stwardnienie rozsiane. W ocenie powoda przyznana mu kwota zadośćuczynienia jest zaniżona, biorąc pod uwagę rozmiar i charakter doznanej przez niego szkody.

W odpowiedzi na pozew (k. 149akt) pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. Uzasadniając swoje stanowisko pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za skutki wypadku, niemniej podniosła, że wypłacona już powodowi kwota wyczerpuje jego uzasadnione roszczenia, a dokumentacja medyczna nie potwierdza rozmiaru cierpienia związanego z doznanymi urazami w tak znaczącym zakresie, jak opisuje to strona powodowa. Nadto zakwestionował on zasadność żądania zapłaty odsetek liczonych w sposób określony w pozwie.

Pismem z dnia 10 października 2016r. (k. 232akt) powód rozszerzył żądanie pozwu, domagając się zasądzenia od pozwanego kwoty łącznie 106.000 zł. tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 56.000 zł od dnia 22 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty, od kwoty 10.000zł od dnia 3 marca 2015 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 40.000zł od dnia następnego po dniu rozszerzenia powództwa do dnia zapłaty, zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda renty z tytułu utraty zdolności do pracy w kwocie po 288 zł miesięcznie począwszy od miesiąca października 2016r., płatnej z góry do 10-go dnia każdego miesiąca, wraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat.

Pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie wnosząc o oddalenie powództwa także w części rozszerzającej całości.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 24 kwietnia 2013r. na skrzyżowaniu ulic (...) w R. Ś. A. C. kierująca samochodem marki F. (...) nr rej. (...) nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że wykonując manewr włączania się do ruchu z ulicy podporządkowanej nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu jadącemu ulicą z pierwszeństwem na motorowerze F. o nr rej. (...) powodowi, czym doprowadziła do wypadku.

Bezpośrednio po wypadku powód został przewieziony do Szpitala Miejskiego w R., gdzie rozpoznano u niego otwarte III wielołamowe złamanie prawego podudzia z przemieszczeniem (1/2 trzonu kości piszczelowej i strzałki, kłykcia bocznego, kostki bocznej) z rozległą raną szarpaną przyśrodkowej strony podudzia prawego z uszkodzeniem mięśni i powęzi i oderwaniem mięśni od kości i dustalnie przerwana ciągłością, znaczne stłuczenia skóry, otarcia

naskórka obu kończyn oraz wstrząs hipowolemiczny. W związku z tym zastosowano leczenie operacyjne (dokonano rewizji, oczyszczenia rany pourazowej i stabilizacji złamania podudzia prawego stabilizatorem zewnętrznym oraz fasciotomię). Po zmniejszeniu obrzęku w dniu 26 kwietnia 2013 roku założono powodowi szwy wtórne. W dniu 9 maja 2013 roku zoperowano złamanie kłykcia bocznego piszczeli prawej. W przebiegu pooperacyjnym stwierdzono destabilizację zespolenia stabilizatorem zewnętrznymi i w dniu 14 czerwca 2013 roku operacyjnie dokonano poprawy stabilizacji przy użyciu drugiego stabilizatora w układzie ramowym. W dniu 21 czerwca 2013 roku powód został wypisany do domu z zaleceniem kontroli w (...) oraz chodzeniem o kulach bez obciążania kończyny prawej. Powód został wypisany z niewygojoną skórą - początkowo pielęgniarka środowiskowa wykonywała opatrunki w domu, a od 17 lipca 2013 roku opatrunki wykonywano w (...), gdzie powód dojeżdżał taksówką lub był dowożony przez kolegę. W dniach 15 do 18 października 2013 roku powód był kolejny raz hospitalizowany na Oddziale (...) Szpitala Miejskiego w R., gdzie poddano go leczeniu operacyjnemu w postaci rewizji, wymiany pręta Schantza stabilizatora wewnętrznego oraz wolnego przeszczepu skóry z uda prawego na rozległy brak skóry podudzia prawego powstały po wycięciu martwicy skóry. W grudniu 2013 roku w poradni usunięto stabilizatory zalecono pełne obciążenie. Następnie powód leczył się ambulatoryjnie. Od 17 lipca 2014 roku do 9 sierpnia 2014 roku powód korzystał w rehabilitacji leczniczej w ramach prewencji rentowej ZUS w W.. Obrażenia skóry wygoiły się około sierpnia 2014 roku. Obecnie powód nadal pozostaje w leczeniu, jest kierowany do rehabilitacji. Kolejny termin rehabilitacji ma wyznaczony na marzec br.

Powód z zawodu jest monterem instalacji gazowych, w swoim zawodzie przepracował około 40 lat. Od czasu wypadku nie pracuje. Do chwili wypadku pracował w (...) na stanowisku instalatora CO i gazownika, w pełnym wymiarze czasu pracy z miesięcznym wynagrodzeniem ok. 1810zł. Po wyczerpaniu 6-miesięcznego zwolnienia chorobowego, od 20 sierpnia 2014 roku do 30 września 2015 roku otrzymywał świadczenie rehabilitacyjne. Decyzją ZUS z dnia 14 września 2015 roku powód został uznany za częściowo niezdolnego do pracy do 31 sierpnia 2018 roku i przyznano mu świadczenie rentowe do 31 sierpnia 2018 roku w kwocie 1521,94 zł.

Od około 10 lat choruje na cukrzycę, leczony w poradni diabetologicznej i kardiologicznej. Obecnie porusza się niemal wyłącznie przy pomocy dwóch kul łokciowych, czasami po mieszkaniu chodzi przy użyciu jednej kuli. Zamieszkuje na drugim piętrze i ma problemy, aby wejść i zejść po schodach. Wychodzi jedynie po drobne zakupy, potrafi przejść około 200m. Gdy musi się udać na wizyty lekarskie zamawia taksówkę. Konieczność zejścia i wejścia po schodach, dojścia do sklepu i powrotu jest okupiona znacznymi dolegliwościami bólowymi. Obecnie w zależności od pogody odczuwa bóle w podudziu prawym o różnym nasileniu i bóle kolana. Zdarzają się dni, że odczuwa tak silny ból obu nóg, że nie może chodzić. Podczas chodzenia występuje uczucie ściskania w łydce prawej, występują kurcze łydki. Codziennie zażywa leki przeciwbólowe, ma trudności z zasypianiem. Skóra, która była przeszczepiona jest cienka i zdarza się, że pęka samoistnie i tworzą się strupy. Z powodu ciągłej obecności śrub w kolanie prawym nie może kłękać. W domu wykonuje ćwiczenia, których nauczył się podczas rehabilitacji. Przed wypadkiem powód był człowiekiem sprawnym. Pomagał swoim rodzicom, jeździł do nich na motorowerze. Żona powoda od wielu lat choruje na stwardnienie rozsiane, wymaga opieki osoby trzeciej. Do czasu wypadku powód opiekował się żoną, robił zakupy, zajmował się domem, sam wykonywał remonty w domu. Obecnie stan zdrowia żony powoda uległ pogorszeniu, jest ona osobą całkowicie leżącą. Z uwagi na ograniczenia spowodowane wypadkiem powód nie może obecnie roztoczyć nad żoną takiej opieki jak przed wypadkiem, bowiem aktualnie oboje wymagają pomocy osoby trzeciej. Bezpośrednio po wypadku pomagała im córka, spędzając czasami u nich całe dni. Na początku 2014 roku powód zaczął sam wykonywać drobne rzeczy. Obecnie córka w miarę możliwości pomaga rodzicom, zajmuje się ich domem i robi większe zakupy.

Powołana w sprawie biegła ortopeda ustaliła, że powód na skutek w/w wypadku komunikacyjnego doznał następujących obrażeń: otwarte III wieloodłamowe złamanie trzonów obu kości podudzia prawego, złamanie kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej, złamanie kostki bocznej prawej, złamanie trzonu kości strzałkowej lewej, rozległe zranienie przyśrodkowej części podudzia prawego z uszkodzeniem mięśni, stłuczenie i martwica skóry podudzia prawego po stronie przyśrodkowej, przebyty wstrząs hipowolemiczny z koniecznością przetoczenia krwi. W wyniku długotrwałego leczenia uzyskano zrost złamanych kości podudzia prawego ale ze znacznym zniekształceniem obrysów podudzia po stronie przyśrodkowej, z obecnością rozległej, nierównej blizny obejmującej podudzie od kolana do stawu

skokowego prawego, z ograniczeniem funkcji stawu kolanowego prawego o stawu skokowego prawego. Powyższe obrażenia spowodowały trwałe uszczerbek zdrowia powoda. Biegła ortopeda oceniła uszczerbek na zdrowiu jakiego doznał powód łącznie na 48% . Powód przebył w wyniku rozległości urazów wstrząs hypowolemiczny z koniecznością przetaczania preparatów krwi. Dolegliwości bólowe w postaci bólów w podudziu i kolanie prawym występują na zmianę pogody i są spowodowane zmianami bliznowatymi, te dolegliwości powinny zdaniem biegłej powinny z biegiem czasu ulegać zmniejszeniu. W momencie wypadku ból na skutek obrażeń był bardzo duży. Również bardzo silny ból występował przy zmianie opatrunków i przy zrywaniu martwej skóry z podudzia prawego, przy korekcji ustawiania stabilizatorów-co było wykonywane bez znieczulenia. Powypadkowe dolegliwości bólowe związane z procesem leczenia biegła oceniła na 10 punktów w 10 stopniowej skali VAS, czyli najsilniejsze. Po wypisaniu ze szpitala powód wymagał pomocy osób trzecich przez okres około dwóch miesięcy przez 6 godzin dziennie, w tym przy robieniu zakupów, przy czynnościach higienicznych, sprzątaniu, wizytach lekarskich. Dodatkowe koszty związane z wypadkiem obejmowały koszty zakupu leków i materiałów opatrunkowych. Przebieg leczenia powoda był długotrwały, powód przebył cztery operacje i powikłaniem po obrażeniach powypadkowych była martwica stłuczonej skóry podudzia prawego. Mimo rozległości obrażeń kostnych podudzia prawego i złamania otwartego nie wystąpił stan zapalny kości, co jest zasługą prawidłowego leczenia. Leczenie traumatologiczne zostało zakończone z chwilą wystąpienia mocnego zrostu klinicznego i radiologicznego podudzia prawego, czyli w lutym 2014 roku, a od grudnia 2013 roku zezwolono na obciążanie kończyny dolnej prawej.

Rokowania na przyszłość dotyczące dotyczące stawu kolanowego prawego są ostrożne, gdyż przebyte złamanie kłykcia bocznego piszczeli jest złamaniem śródstawowym w którym dochodzi do uszkodzenia chrząstki stawowej, co może przyspieszyć rozwój zmian zwyrodnieniowych. Pozostałe skutki wypadku nie powinny się pogarszać w przyszłości, a w miarę upływu lat zmiany bliznowate podudzia powinny się uelastyczniać i wyrównywać.

/ opinia biegłej sądowej z zakresu ortopedii E. M. k. 212-216 /

Pozwany przed wytoczeniem powództwa wypłacił już powodowi między innymi kwoty: 34.000zł tytułem zadośćuczynienia, 4320zł tytułem zwrotu kosztów opieki, 1012,01 zł tytułem kosztów leczenia oraz 5.967,01 zł tytułem zwrotu utraconego dochodu /okoliczność bezsporna/.

Opisany wyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumentację medyczną powoda k. 47-133, korespondencję stron (k.23-46), zeznania świadków: K. D. (k.176-177), K. B. (k.181-182), powołaną wyżej opinie biegłej z zakresu ortopedii, akta szkody, decyzję rentową powoda z dnia 14 września 2015 roku (k.236-238), orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.239-240), zaświadczenie (...) (k.241-242), a także przesłuchanie powoda (k.185-186, 274-275)

Przedstawioną w sprawie opinię biegłej Sąd uznał za całkowicie wiarygodną – jest ona jasna i zrozumiała i nie została zakwestionowana przez żadną ze stron ani pod kątem rzetelności jej sporządzenia ani logiki rozumowania biegłej. Sąd oddalił wnioski o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej, uznając przeprowadzone postępowanie dowodowe za wystarczające do merytorycznego rozpoznania sprawy.

Za całkowicie wiarygodne Sąd uznał również przedłożone przez powoda dokumenty. Sąd uznał również za wiarygodne w całości zeznania świadków i powoda. Treść zeznań jest konsekwentna , logiczna, znajduje potwierdzenie w pozostałym zebranym materiale dowodowym i nie daje się podważyć z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego.

Sąd zważył co następuje:

Odpowiedzialność pozwanej jako ubezpieczyciela posiadacza pojazdu, którego kierowca spowodował wypadek jakiemu uległ powód nie była w niniejszej sprawie sporna.

W myśl art. 444 § 1 i 2 oraz art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszystkie wyniki z tego powodu koszty. Jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na

przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty. Sąd może również przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Poza sporem jest, że powód otrzymał już kwotę 34 000 zł. zadośćuczynienia, a w toku postępowania ostatecznie domagał się dalszych 106. 000 zł. z tego tytułu. Zważywszy na stopień uszczerbku na zdrowiu jakiego powód doznał na skutek wypadku, czas trwania hospitalizacji i leczenia, ilość przebytych zabiegów operacyjnych, znaczne inwalidztwo powoda, które w wielu sprawach życia codziennego czyni go zależnym od pomocy innych osób, a także znaczne i ciągle występujące dolegliwości bólowe oraz negatywne rokowania na przyszłość Sąd uznał, że żądania powoda co do zadośćuczynienia nie są wygórowane. Rozmiar krzywdy ujmowanej jako cierpienie fizyczne (ból) i cierpienia psychiczne związane zarówno z doznawanym cierpieniem fizycznym (dolegliwości bólowe związane z procesem leczenia ocenione przez biegłą na 10 punktów w 10 stopniowej skali VAS, czyli najsilniejsze), jak i innymi następstwami zdarzenia w postaci inwalidztwa pociągającego za sobą konieczność korzystania z pomocy innych osób, ograniczenie możliwości samodzielnego poruszania się, wyłączenie z normalnego życia, częściowe uzależnienie od innych osób, jest znaczny i to tym bardziej, że wskazane przez biegłą negatywne rokowania na przyszłość nie polegają wyłącznie na spodziewanym braku poprawy ale także na przewidywaniu pogarszania się stanu zdrowia powoda, np. przyspieszenie rozwoju zmian zwyrodnieniowych. Skutki wypadku są tym bardziej ciężkie dla powoda, że do momentu wypadku był on człowiekiem w sile wieku, sprawnym fizycznie i niezależnym, sprawującym opiekę nad chorą żoną, a doznane obrażenia i związana z nimi konieczność poruszania się o kulach diametralnie zmieniła jego życie. Nie ma wątpliwości, iż fakt, że nie jest on obecnie w stanie roztoczyć nad żoną takiej opieki, jak przed wypadkiem, potęguje doznaną przez powoda krzywdę. Obecnie bowiem oboje wymagają opieki osoby trzeciej.

Powyższe okoliczności powodują, że żądanie przez powoda obok już wypłaconych 34 000 zł dalszej kwoty 106. 000 zł. jest uzasadnione, a łączna kwota 140.000, zł stanowi odpowiednią sumę zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w rozumieniu art. 445 § 1 k.c.

Powód w sposób dostateczny wykazał fakt i rozmiar utraconych dochodów na skutek utraty zdolności zarobkowej. Do dnia wypadku był on aktywny zawodowo, pracował w pełnym wymiarze czasu pracy. Siedmiomiesięczne wynagrodzenie jakie otrzymywał i mógłby otrzymywać w dalszym okresie zatrudnienia wynosi ok. 1810zł. Na skutek wypadku powód utracił zdolność do wykonywania pracy i obecnie korzysta z przyznanych mu świadczeń rentowych w kwocie 1521,94zł.

Uznając żądania powoda za usprawiedliwione Sąd na zasadzie art. 444 § 2 k.c. zasądził od pozwanej na rzecz powoda 288 zł tytułem renty wyrównawczej z powodu utraconych dochodów, począwszy od października 2016 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności. Kwoty te stanowią różnicę pomiędzy wysokością średnich miesięcznych dochodów powoda przed wypadkiem, a wysokością pobieranej renty inwalidzkiej.

O zasądzonych odsetkach Sąd orzekł w oparciu o art. 481 k.c. i art. 817 k.c. w zw. z art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. W art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych ustawodawca zobligował ubezpieczyciela do spełnienia świadczenia w terminie 30 dni od daty otrzymania przez niego zawiadomienia o szkodzie.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd przychylił się do wniosku strony powodowej w zakresie zasądzenia odsetek od kwoty 56.000zł i od kwoty 10.000zł. Natomiast odnośnie żądania odsetek od kwoty 40.000zł Sąd zasądził odsetki od 8 grudnia 2016 roku, czyli po 30 dniach od doręczenia pozwanej wezwania, oddalając żądanie powoda w pozostałym zakresie.

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c.

Koszty zastępstwa procesowego powoda obliczone od wartości przedmiotu sporu zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu wynosiły 3600 zł.

Na kwotę zasądzoną od pozwanej na rzecz powoda tytułem kosztów procesu złożyły się koszty zastępstwa procesowego 3600 zł, koszty pełnomocnictwa 17zł i koszty sądowe uiszczone przez powoda w postaci opłaty od pozwu w kwocie 1200zł – łącznie 4817 zł. Natomiast koszty należne od pozwanej Skarbowi Państwa stanowi pozostała część opłaty od pozwu 4273zł oraz wydatki na biegłych w kwocie 426,73zł – łącznie 4.699,73zł.

SSO Łucja Oleksy – Miszczyk